

עפ"ג 28219/11/13 - מדינת ישראל נגד שמעון הבר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 28219-11-13 מדינת ישראל נ' הבר

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר - אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת מרים סוקולוב

המשיבת:	מדינת ישראל
נגד	ע"י עו"ד רות שביט מפרקליטות מחוז ת"א (פלילי)
המשיב:	שמעון הבר
	ע"י ב"כ עו"ד זאב אלוני

פסק דין

1. המשיב הורשע בבית-משפט קמא על-סמך הודייתו ב- 4 עבירות: החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה על סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; החזקת כלים להכנת סם, עבירה על סעיף 10 לחוק הנ"ל; הספקת סם מסוכן, עבירה על סעיף 13 (4 עבירות); וסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 (2 עבירות).

ציון הוראות החיקוק שמדובר בהן לא מתחיל אפילו לספר את הסיפור המשתקף מעובדותיו של כתב האישום שבפנינו. כתב האישום אוחד 5 אישומים, כל אחד מהם משמעותי וחמור. באישום הראשון מפורטים הסמים שנתפסו במקומות שונים בדירתו של המשיב. מדובר בלא פחות מ- 15 מקומות בכל אחד מחדרי הבית, במטבח, במרפסת, בשולחן העבודה, כמות גדולה במיוחד החזיק המשיב במכולה שהיתה במרפסת הדירה. במכולה זו החזיק המשיב לא פחות מ- 1.6 ק"ג סם מסוכן מסוג חשיש בשלושה גושים. איננו רואים להמשיך ולמנות. הרושם הכללי הוא, שהדירה שימשה כדירת סחר בסמים מובהקת. בדיעבד, טוען בפנינו הסניגור, כי דווקא נתון זה צריך לפעול לזכות המשיב. התנהלותו והעובדה שלא ניסה להסתיר את הסמים, מצביעה על-כך שאין מדובר בסוחר סמים מקצוען, אלא באדם מן הישוב שהחזיק בסמים. איננו מקבלים טיעון זה. העובדה שהסמים היו מפוזרים לאורכה ולרוחבה של הדירה, מצביעה על-כך שהמשיב חש בטוח דיו בדירתו ולא מעבר לכך. בנוסף לסמים החזיק המשיב בדירתו גם בכלים המיועדים להכנת וחלוקת סם. המשיב החזיק בשני משקלים אלקטרוניים וכן בשתי מטחנות. החזקת הכלים היא בפני עצמה מצביעה על-כך שמדובר במקצוען ולא במי שעסק בסמים באופן אקראי.

לצד החזקת הסם, כמפורט לעיל, מתעד האישום הראשון גם החזקת כסף בסכומים גדולים במיוחד וסוגי מטבעות שונים. הכספים הוחזקו בתוך מכולה במרפסת דירתו. מדובר בלא פחות מ- 261,200 ₪, כ- \$ 14,000, כ- 1

2,000 יורו, 180 פאונד ו- 400 פרנק שוויצרי. סכום נוסף של כ- 30,000 ₪ החזיק המשיב בארון בגדים. כיוון שהחזקת הכסף, ובדיעבד חילוטו, היא אחת מהסוגיות שבפנינו, נציין כבר בשלב זה כי החזקת מטבע זר מתיישבת יותר עם סחר בסמים מאשר עם סכומי כסף אותם הרוויח המשיב בעבודה "כשרה".

האישומים הבאים מתעדים את הסחר והספקת הסמים. אישומים 2, 3, 6 ו- 7 עניינם הספקת סמים שביצע המשיב ב- 5 השנים עובר ליום 25.10.11. המשיב סיפק סמים לארבעה אנשים שונים ב- 19 הזדמנויות שונות. האישומים הרביעי והחמישי עניינם 5 עיסקאות של סחר בקאנביס ו- 5 עיסקאות של סחר בחשיש.

סך הכל התמונה הנפרסת, כאמור, מכתב האישום, התמונה היא קשה וחמורה של ביצוע מגוון עבירות סמים באופן שיטתי ולאורך תקופה ארוכה, החל מהחזקה, הספקה וכלה בסחר.

2. כאמור, המשיב הודה בבית-משפט קמא ונשלח לקבלת תסקיר של שירות מבחן. בדיעבד היו בפני בית-משפט קמא מספר תסקירים. בתסקיר האחרון, מיום 16.9.13, מסכם שירות המבחן את ממצאיו באשר למשיב, באומרו כי מדובר במי שעשה שימוש בסמים לאורך שנים ארוכות. בנקודת הזמן שבה נכתב התסקיר הוא בחר להפסיק את השימוש בסמים, ולדעתו, מדובר בהישג משמעותי. שירות המבחן המליץ לכן, על העמדתו במבחן וכן הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות.

כפי שציינו, תסקיר זה מהווה מעין סיכום. הדברים המשמעותיים יותר מצויים בתסקירים הקודמים. בתסקיר שניתן ביום 7.5.13, נימת הדברים שונה. שירות המבחן מציין באותו תסקיר, כי הגם שהמשיב לוקח אחריות על אופן התנהלותו, הוא מתקשה עם תיוגו כמכור לסמים מדחיק את מצבו ונמנע מהתמודדות עם קשיים המלווים את חיו.

3. בתאריך זה - 12.5.13 - נשמעו הטיעונים לעונש. מטעם המשיב העידו מספר עדי הגנה, בהם אחותו ועדים נוספים. העדים בעיקר סיפרו על השינוי שעשה המשיב בדרך חייו, על כך שהוא נגמל מהסמים. אחותו של המשיב דיברה על ילדותו, על הקשיים שעבר בה ובעיקר על-כך שאביו של המשיב בזמנו היכה והתעלל במשיב, ובנוסף לכך סיבך אותו כלכלית בשנותיו המאוחרות יותר.

4. התביעה עתרה שבית המשפט יכריז על המשיב כסוחר סמים, יחלט את סכומי העתק שנמצאו בביתו, כמפורט לעיל, ויטיל עליו עונש מאסר משמעותי, בהתחשב בהיקף העבירות, ריבויין, בכמויות שמדובר בהן, באורך התקופה ובאופן כללי בתמונה הקשה העולה מכתב האישום. הסניגוריה הפנתה לשיקולים שחלקם נזכר כבר לעיל ועתרה, להסתפק במקרה זה במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. באשר לסכומי הכסף הטענה היתה, כי המשיב הרוויח אותם בשנים שבהם עבד. על-פי הנתען המשיב עבד, לצד היותו מכור לסמים וסוחר סמים. הסכומים אינם כספים שהתקבלו אצלו מסחר בסמים, שעל-כן הבקשה היתה להימנע מחילוטם.

5. בית-משפט קמא (כב' השופט ע' דרויאן) נענה לבקשת המדינה להכריז על המשיב כסוחר סמים והטיל עליו את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות; שנתיים מאסר על תנאי בגין עבירת סמים שהיא

פשע; 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים בגין עבירת סמים שהיא עוון; קנס בסך 40,000 ₪ או 4 חודשים נוספים של מאסר תמורתו. מתוך הסכום של כ- 350,000 ₪ (שזהו הסכום הכולל, לרבות המטבע הזר שנתפס אצל המשיב), הורה בית-משפט קמא על חילוט של 30,000 ₪ בלבד. כמו-כן העמיד בית-משפט קמא את המשיב בפיקוח של שירות המבחן למשך שנה.

6. על גזר הדין, על שני נדבכיו, מערערת המדינה בפנינו. המדינה מערערת על הענישה, קרי - תקופת המאסר שהשית בית-משפט קמא על המשיב, כאשר, לשיטתה, היה על בית-משפט קמא להטיל על המשיב עונש מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופה משמעותית ולא להסתפק בתיק זה במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. עוד מערערת המדינה, על-כך שבית המשפט נמנע מחילוט מלוא הכסף שנתפס אצל המשיב.

7. על אלה עומדת המדינה:

באשר לענישה - המדינה מפנה לכך, כי מדובר בכל סוגי עבירות הסם. המשיב מכר וסיפק סם לאנשים שונים בעשרות הזדמנויות. הפסיקה הדגישה את הצורך להטלת עונשי מאסר ארוכים על סוחרי סמים ושגה בית-משפט קמא כאשר לא הלך בדרך זו. המדינה מפנה לפסיקה רבת-שנים, ולפיה **"מחובתם של בתי-משפט לתת ידם בהדברת נגע זה על-ידי הטלת עונשי מאסר משמעותיים ביותר ... עם התגברותה של הפשיעה בתחום זה ... וכל עוד לא הודברה מכה זו, עלינו להעמיד בראש שיקולי הענישה על עבירות אלה שיקולי תגמול והרתעה, למען ישמעו וייראו ולא יוסיפו עוד"** (ע"פ 332/87). אמירות מסוג זה שזורות לאורכה ולרוחבה של הפסיקה, וכאמור הטענה היא, כי לא היה מקום במקרה זה שלא לאמץ את ההלכה המושרשת מימים ימימה.

באשר לסוג הסם - חשיש - אין להקל עם המשיב משום שעסק בסם זה. גם בנושא זה מפנה המדינה לפסיקה, האומרת כי **"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית"**. עוד מפנה המדינה לאמירתנו (הכוונה למותב זה) בהזדמנות אחרת, ולפיה **"כאשר מדובר בקילוגרמים של סם, גם אם מדובר בסם "קל", לא תיתכן ענישה שאין בה מאסר בפועל שירוצה במתקן כליאה ולא בעבודות שירות"**.

מענין לענין באותו ענין - המדינה מפנה לכמויות הסם שמדובר בהם. פרטנו את הדברים לעיל ולא נחזור. מדובר בכמעט 2 ק"ג חשיש לצד כמויות ניכרות של סוגי סמים אחרים. הכמות צריכה אף היא להכתיב את רמת הענישה. עוד מפנה המדינה לאורך התקופה שמדובר בה. אין מדובר באפיזודה מקרית, אלא בהספקת ומכירת סם לאורך 5 שנים. בשורה התחתונה העתירה היא כאמור, להטלת תקופת מאסר משמעותית שתרוצה מאחורי סורג ובריה.

באשר לחילוט - המדינה מפנה לחזקה הקבועה בסעיף 31(6), ולפיה כל הרכוש שנתפס אצל סוחר סמים הושג בעבירה של עיסוקת סמים, כאשר הנטל עובר אל סוחר הסמים להוכיח כי האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים או שהרכוש מצוי בידיו למעלה מ- 8 שנים. המדינה מפנה לפסק הדין בענין ליאור מטיס, ע"פ 170/07, שם נסקרה סוגיית החילוט בפירוט. לא יכולה להיות מחלוקת שהנטל בענייננו הועברה אל המשיב. העברת הנטל נובעת מעצם הכרזתו כסוחר סמים ובאשר להיקפו של הנטל, מפנה המדינה לע"פ 7598/95 **בן שטרית**, שם נקבע, כי החזקה היא חזקה שבחוק. הנאשם אינו יוצא ידי חובתו על-ידי הקמת ספק בלבד, ועליו להוכיח את גירסתו ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות לזכותו. בענייננו המשיב לא הרים את הנטל שהוטל עליו, שעל-כן לא היה מקום להסתפק בחילוט 30,000

₪ מתוך סך של כ- 350,000 ₪. המדינה טוענת, כי המשיב כלל לא הצליח להוכיח מקור הכנסה כספי חילופי, כל מה שהיה בידיו להציג הוא אסופת מכתבים או אישורים נעדרי ביסוס ראייתי אובייקטיבי, ביחס לכך שעבד במקומות שונים. מכתבים אלה אין בהם די והם אינם שופכים אור על מקורו של הכסף שנתפס ברשותו. זאת ועוד, משעורבבו כספים, בהנחה שהיו כספים "לגיטימיים" עם כספים שהתקבלו בסחר בסם, יש לחלט את מלוא הסכום במלואו. לפיכך העתירה היא, כאמור, להורות על חילוט מלוא הכסף.

8. הסיניגור טוען, כי חרף חריגותו של גזר הדין, אין מקום להתערב בו. בית-משפט קמא לא גזר את הדין כלאחר יד, אלא לאחר שיקול ממושך ותקופה ארוכה שבה היה תיק זה תלוי ועומד בפניו. בית המשפט, כאמור, קיבל באשר למשיב מספר תסקירים, שמע מספר עדים לענין העונש ונראה כי התרשם ממה ששמעו אזוניו, עד כדי כך שראה שלא לשלוח את המשיב אל מאחורי סורג ובריח. ענישה, כך לטענת הסיניגור, נשענת גם על אינטואיציה, ונראה כי בית המשפט סבר שזהו המקרה ללכת לקראת המשיב.

לא בכדי סבר בית-משפט כפי שסבר. בא-כוח המשיב, בטיעון מקיף וממצה, סקר את הדרך הארוכה שעבר המשיב. המשיב נרתם לטיפול בקהילה טיפולית, זאת לאחר שמלכתחילה לא הכיר כלל בכך שהוא מכור לסם. הוא שוחרר מהקהילה הטיפולית לאחר סיום הטיפול בה. לא לפני ולא אחרי הפרשייה הנוכחית לא היו לו הרשעות אחרות, לא נפתחו לו מאז תיקים. לכל אלה יש לתת משקל מירבי. עוד טוען הסיניגור, כי חרף העיסוק המאסיבי בסמים, המשיב גם חי חיים נורמטיביים והיה מעורה בחברה. לענין זה מפנה בא-כוח המשיב בעיקר לדברי עדי האופי שהעידו, שמעידים על-כך שהמשיב היה ועודנו אדם מהישוב לצד העיסוק בסמים. במיוחד מפנה הסיניגור לדבריה של אחותו של המשיב, באשר לנסיבות חייו של המשיב בשחר ימיו ולכך שאביו סיבך אותו בחובות רבים שהיו מעבר לכוחו ותרמו, ככל הנראה, להתמכרותו לסם. כרגע המשיב עובד, הוא סגן מנהל בחברת פז. מאדם שהיה מוגבל בבנק ולא יכול היה לפתוח חשבון, הוא הפך כרגע לאדם עובד, כאמור, עומד לקבל ניהול בחברת פז. עוד מדגיש הסיניגור, כי לעבירות הסחר וההספקה במקרה זה, חרף התקופה הארוכה שמדובר בה, אין לייחס חומרה רבתי. המשיב סיפק את הסמים לאנשים מסויימים שהיו מכריו, ואין מדובר בסחר לכל קונה מזדמן. כראיה מפנה הסיניגור לכך, שהמדינה נקבה בסכום של 5,000 ₪ כסכום שאותו קיבל המשיב על-פי הראיות שבידיה כתוצאה מהסחר.

9. באשר לנושא החילוט - כפי שניתן לצפות, הטענה היא כי מדובר בכספים שהגיעו למשיב בדרכים כשרות ונורמטיביות. המשיב עבד לאורך שנותיו במקביל לעיסוקו בסם. לענין עבודתו של המשיב מפנה הסיניגור לכל אותם אישורים מחברות שונות, מחברת אאוטדור, חברה עירונית אריאל, במבולה, שאנטיפי ועוד. המשיב עבד בכל אותם מקומות, הוא מכר מזון בכל מיני ירידים וכיו"ב. במקומות אלה ניתן לצבור רווחים. כך אכן עשה המשיב וכך הצטברו הכספים בידיו. המשיב החזיק את הכספים בביתו, משום שהוא מוגבל בבנק ישראל, כאמור לעיל, שעל-כן אין לייחס להחזקה משקל ראייתי.

דין והכרעה

10. איננו מתעלמים מהדרך שעבר המשיב מאז שנת 2011 ועד היום, כמשתקף מתסקיר שירות המבחן, ועדיין דעתנו היא כי אין מנוס מקבלת ערעור המדינה, על שני נדבכיו. עד שאנו מגיעים לפירוט הדברים, נעיר באופן כללי כי

גזר הדין של בית-משפט קמא סוקר ומתייחס לכל ההיבטים הרלוונטיים. יחד עם זאת, בסוף הדרך קיים פער של ממש בין הרטוריקה שבה נקט בית-משפט קמא והדברים שנאמרו בגוף גזר הדין לענין אופיין וחומרן של העבירות, לבין תרגומם של הדברים שנאמרו לכלל ענישה אופרטיבית.

נתחיל בעבירות שמדובר בהן.

אין לך עבירה בתחום הסמים שהמשיב בחל בה. המשיב סיפק, סחר, החזיק בסם והחזיק גם בכלים להכנתו והפצתו. המשיב נהג כמקצוען מובהק לאורך כל דרך הסמים שאימץ לעצמו. מדובר בתקופה ארוכה של כ- 5 שנים ויותר מכך, שעליה מתפרס כתב האישום. לאורך כל התקופה המשיב ביצע אותו מגוון עבירות. לא רק בריבוי עבירות מדובר, אלא בכמויות גדולות במיוחד של סם. לא בכדי פירטנו לעיל את הכמויות, די לנו אם נזכיר כי מדובר בכ- 2 ק"ג חשיש. גם עבריינים מקצוענים בתחום זה לא בנקל יגיעו להחזקת כמות כזו של סם ברשותם. כיוון שבא-כוח המשיב שב והדגיש את הנורמטיביות בדרך חייו של המשיב לצד עיסוקו בסם, אנו רואים לציין כי את אותה נורמטיביות ניצל המשיב גם לצורך העיסוק בסם. בכך כוונתנו, למשל, לאישום מס' 3. המשיב עבד בקיוסק באיזור הדולפיניריום בתל-אביב וניצל את עבודתו "הנורמטיבית" כדי לספק סם בתמורה מסויימת.

הסחר בסמים התפרס על פני איזורים שונים. המשיב נהג כמקצוען גם בדרך שבה הפיץ אותו. הוא נהג להתקשר לטלפון ולהודיע ללקוחותיו שיבואו לקבל את הסם. הכלים, אף הם מדברים בעד עצמם. מדובר במטחנות ומשקלים אלקטרוניים, שמשמשים להכנת והפצת סם.

איננו סבורים כי ניתן בגין כל אותה פעילות ממושכת ורצופה להסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות. לא בכדי אמר בית-משפט קמא, כי **"חומרת העבירות ונסיבות הביצוע, על אף נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצביעות, איפוא, על הצורך בענישה מחמירה ההולמת את חומרת הפגיעה בציבור ונגזרת מהחובה להילחם מלחמת חורמה במפיצי הסמים"**. על-כך נוכל לומר רק, ואיך זיל גמור! היה על בית-משפט קמא לתרגם דברים אלה לכלל ענישה אופרטיבית. אנו מפנים לדברינו בענין סינואני, ע"פ 70776/99, שם אמרנו, כאמור, כי כאשר מדובר בקילוגרמים של סם, לא תיתכן ענישה שאין בה מאסר בפועל שתרוצה במתקן כליאה.

11. כנגד כל אלה העמיד בית-משפט קמא את ערך השיקום. אליבא דבית-משפט קמא, המשיב עשה דרך ארוכה. נראה כי קיים צפי חיובי, שעל-כן מן הראוי לסייע לו בדרכו החדשה. בית המשפט ציין, כי **"גם לאחר תיקון 113, אשר קבע במפורש את בכורתו של שיקול ההלימה, לא נזנחו העקרון של ענישה אינדיווידואלית והערך הנכבד של השיקום בנסיבות המתאימות"**. גם עם אמירה זו של בית-משפט קמא אנו תמימי-דעים. אכן, גם בעידן תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מאד כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכלל ענישה צריך להיעשות במידתיות תוך התאמת הענישה לנסיבות הקונקרטיות. בענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכים האחרים אותם אמורה הענישה לבטא. "חובתנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כליל. נראה לנו, כי הסתפקות במאסר בדרך של עבודות שירות במקרה הנוכחי, יש בה התעלמות מוחלטת מעקרון ההלימה, וזאת חרף עדויותיהם של עדי ההגנה.

12. התוצאה היא, כי אנו מקבלים את ערעור המדינה. בהיותנו ערכאת ערעור שאיננה נוהגת למצות את הדין עם משיבים, אנו מעמידים את תקופת המאסר בפועל על שנה אחת.

13. באשר לחילוט - גם כאן דעתנו כי יש ממש בערעור המדינה. החזקה שבסעיף 36(1) היא ברורה וחד-משמעית. על המשיב הנטל להוכיח, ברמה של הטיית מאזן הסתברויות, כיצד הגיע הכסף לידי. המעט שנוכל לומר הוא, כי המשיב לא עמד בנטל. נראה לנו, כי לא נחטא לאמת אם נאמר כי לא זו בלבד שהמשיב לא עמד בנטל, אלא שהתמונה היא כי הכסף אכן הגיע לידי מעסקי סמים ולא משום מקור אחר.

המשיב, כזכור, המציא מסמכים שונים באשר למקומות בהם עבד בשנים הרלוונטיות. המסמכים הם "אנמיים", אין בהם פירוט מינימלי. לא על תקופת העבודה, לא על הסכומים שהרוויח המשיב בתקופה זו ולא כל נתון "קשיח" אחר. לא ניתן להסתפק במסמכים מסוג זה כבסיס למסקנה, כי המשיב היטה את מאזן ההסתברויות לטובתו. לכך מתווספת העובדה, כי חלק מהכספים הם במטבע זר מסוגים שונים. אם רצה המשיב להוכיח כי קיבל בדרך חוקית לידי מטבע זר, צריך היה להביא ראשית ראיה בנושא זה. כמעט למותר לציין, שראשית ראיה שכזו לא הוצגה. הסניגור טען כי המשיב עבד מספר שנים בחו"ל בשנות ה-90, ספק בעינינו אם ניתן לקבל טענה כי משעות ה-90 ועד שנת 2011 החזיק המשיב "בקירור" סכומי כסף שהרוויח. מכל מקום, גם בנושא זה לא הוצגה ולו ראשית ראיה. על דרך הקוריוז, נציין כי מטבע היורו עוד לא היה בבחינת הילך חוקי בשנות ה-90. מכל מקום, המשיב לא הוכיח מאום בהקשר זה. מטבע זר מתיישב יותר עם סחר בסמים מאשר עם פידיון חוקי שהגיע לידי המשיב כתוצאה מעבודתו. בית-משפט קמא הסתפק באמירה כללית, ולפיה "**הוכח ברמה מספקת מקורו של עיקר הכסף שנתפס אצל הנאשם**". נראה לנו, כי אין די באמירה שכזו ונדרש פירוט, ולו מינימלי, מה הוכח וכיצד הוכח. מכל מקום, לשיטתנו, לא הוכח מאום. המשיב טרח וציין בפנינו את מצבו הכלכלי הקשה. ספק בעינינו אם מצב כלכלי קשה זה תומך בטענתו באשר לנסיבות קבלת והחזקת הכסף.

בענין בן שטרית, שהוזכר כבר לעיל, קבע, כאמור, בית המשפט העליון, כי אין די בהטלת ספק באשר למקור הכסף. לענייננו, נראה לנו שאפילו ספק לא הוטל, שלא לדבר על הטיית מאזן הסתברויות.

14. התוצאה היא, כי אנו מקבלים את ערעור המדינה גם בנושא זה. אנו מורים על חילוטו של מלוא הסכום שנתפס במטבע זר, ולפנים משורת הדין אנו מורים על חילוט סכום של ₪ 150,000 מתוך המטבע הישראלי שנתפס (במקום ₪ 30,000, כפי שקבע בית-משפט קמא).

יתר רכיבי גזר הדין של בית-משפט קמא ישארו בעינם.

ניתן והודע היום א' שבט תשע"ד, 02/01/2014 במעמד הצדדים.

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

ג'ורג קרא, ס"נ

מרים סוקולוב, שופטת

עו"ד אלוני:

אני מבקש: לנכות מתוך תקופת המאסר את ימי המעצר: מ- 25.10.11 - 19.1.12.

כן נבקש עיכוב ביצוע למשך 30 יום.

ה ח ל ט ה

א. המשיב יתייצב למאסרו בבית מעצר ניצן ביום 2.2.14 עד השעה 12:00 או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מפסק-דין זה.

ב. מתוך תקופת המאסר ינוכו ימי המעצר, בהתאם לתאריכים שנקב הסניגור, דהיינו הימים שבין 25.10.11 ועד 19.1.12.

ג. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טל': 08-9787377 ; 08-9787336.

ד. הערבויות שהופקדו בתיק ישמשו להבטחת התייצבותו לריצוי המאסר.

ה. ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ.

ניתנה והודעה היום א' שבט
תשע"ד, 02/01/2014
במעמד הצדדים.

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

ג'ורג קרא, ס"נ

מרים סוקולוב, שופטת